

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/147/2020
Identifikačné číslo spisu: 5718204456
Dátum vydania rozhodnutia: 26.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Oľga Trnková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5718204456.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banky Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej Z. X., bývajúcej v Z., Z.. O. XXXX/XX, o 16 566,97 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 17Csp/80/2018, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 30. januára 2020 sp. zn. 9Co/257/2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 30. januára 2020 sp. zn. 9Co/257/2019 vo výroku, ktorým žalobu zamietol a rozhodol o náhrade trov konania, z r u š u j e a v e c m u v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Martin rozsudkom z 11. júla 2019 č. k. 17Csp/80/2018 - 169 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 16 566,97 € spolu s riadnym úrokom do zosplatnenia v sume 433,33 €, s úrokom z omeškania do zosplatnenia v sume 6,94 € a 9,99 % riadny úrok zo sumy 16 598,07 € od 19. 10. 2018 do 8. 11. 2018, zo sumy 16 596,97 € od 9. 11. 2018 do 12. 11. 2018, zo sumy 16 566,97 € od 13. 11. 2018 do zaplattenia, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16 598,07 € od 19. 10. 2018 do 8. 11. 2018, zo sumy 16 596,97 € od 9. 11. 2018 do 12. 11. 2018, zo sumy 16 566,97 € od 13. 11. 2018 do zaplattenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplattených riadnych úrokov vo výške 433,33 € od 19. 10. 2018 do zaplattenia, nezaplattené poplatky za poistenie vo výške 60 € s tým, že riadne úroky a úroky z omeškania je žalovaná povinná zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku a súd povoľuje žalovanej istinu v sume 16 566,97 € splácať v pravidelných mesačných splátkach po 1 500 €, splatných vždy k 20-temu dňu príslušného mesiaca počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade neuhradenia čo i len jednej splátky sa stáva splatný celý dlh naraz so splatnosťou neuhradenej splátky. Žalobkyňi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Dospel k záveru o dôvodnosti žaloby, keď bolo nesporné, že medzi stranami bola uzavretá zmluva o poskytnutí úveru, ktorá bola spotrebiteľskou zmluvou. Na jej základe poskytla žalobkyňa žalovanej spotrebiteľský úver v sume 20 000 € s dohodnutými zmluvnými úrokmi vo výške 9,99 % ročne, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 96-tich pravidelných mesačných splátkach v sume 305,88 € s prvou splátkou 15. 8. 2016 a s konečnou splatnosťou 15. 7. 2024. Ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená na 10,46 %, priemerná

RPMN vo výške 10,53 %. Zmluva obsahovala všetky zákonné náležitosti a pre žalovanú ako spotrebiteľa bola zrozumiteľná. So zmluvnými podmienkami bola žalovaná oboznámená a tieto porušila tým, že nespĺcala poskytnutý úver riadne a včas. Preto žalobkyňa žalovanú vyzvala na zaplatenie dlhu, na ktorú výzvu ale nereagovala, z ktorého dôvodu žalobkyňa pohľadávku zosplatnila. Preto žalobe vyhovel v celom rozsahu. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP.

2. Krajský súd v Žiline na odvolanie žalovanej rozsudkom z 30. januára 2020 sp. zn. 9Co/257/2019 rozsudok okresného súdu zmenil tak, že uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 16 566,97€ spolu s riadnym úrokom do zosplatnenia v sume 433,33 €, s úrokom z omeškania do zosplatnenia v sume 6,94 € a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 16 598,07 € od 19. 10. 2018 do 8. 11. 2018, zo sumy 16 596, 97 € od 9. 11. 2018 do 12. 11. 2018, zo sumy 16 566,97 € od 13. 11. 2018 do zaplatenia, nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 60 € s tým, že riadne úroky a úroky z omeškania je žalovaná povinná zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku a súd povoľuje žalovanej istinu v sume 16 566,97 € spolu s nezaplatenými poplatkami za poistenie vo výške 60 € splácať v pravidelných mesačných splátkach po 1 500 €, splatných vždy k 20-tému dňu príslušného mesiaca počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky sa stáva splatný celý dlh naraz so splatnosťou neuhradenej splátky. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobkyni priznal náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že zmluva uzavretá medzi stranami je spotrebiteľskou zmluvou, na základe ktorej poskytla žalobkyňa žalovanej spotrebiteľský úver. Nie je pritom potrebné, aby zmluva obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky, nakoľko pokiaľ § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky. Teda ani odvolaciemu súdu neprináležala konštatovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Pokiaľ však súd prvej inštancie bol toho názoru, že žalobkyňa má nárok aj na zmluvné úroky po splatnosti úveru, s týmto nesúhlasil. Mal za to, že dohodnuté úroky patria len do splatnosti dlhu a od splatnosti dlhu je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania podľa § 369 ObchZ. Z uvedeného vyplýva, že veriteľ nebude môcť po jednorazovom spoplatnení uplatniť si úroky za čas, ktorý by mala úverová zmluva ešte trvať bez výhody postupného splácania dlhu spotrebiteľom v splátkach. Po jednorazovom spoplatnení bude mať nárok len na úroky z omeškania. Podľa názoru odvolacieho súdu nebolo možné žalobkyni priznať ani úrok z omeškania zo zmluvných úrokov. V časti splácania dlhu v splátkach sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku krajského súdu, vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol čo do nároku na zmluvný úrok vo výške 9,99 % ročne zo sumy 16 598,07 € od 19. 10. 2018 do 8. 11. 2018, zo sumy 16 596,97 € od 9. 11. 2018 do 12. 11. 2018, zo sumy 16 566,97 € od 13. 11. 2018 do zaplatenia, podala dovolanie žalobkyňa. Navrhla, aby ho najvyšší súd v tejto časti, zrušil a vec mu na ďalšie konanie vrátil. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, keď právna otázka, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená je otázka: „má veriteľ právo na zmluvne dohodnuté úroky z poskytnutého úveru až do jeho vrátenia, a to aj za obdobie po splatnosti úveru?“. Táto otázka, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, nebola zatiaľ v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená. Uviedla, že reštriktívne ustanovenie vo vzťahu k nároku veriteľa na zmluvný úrok po zosplatnení neobsahuje žiadny právny predpis. Ak by bolo úmyslom zákonodarcu dobu nároku veriteľa na dohodnutý úrok ohraničiť, nepochybne by tak učinil. Uvedené potvrdzuje aj komentár k návrhu zákona z roku 2013, ktorý následne citovala. V ďalšej časti dovolania označenej ako právna veda (3/) poukázala na komentár IURA EDITION k príslušným ustanoveniam ObZ., v časti označenej judikatúra (4/) poukázala na právne závery vyplývajúce z označených rozhodnutí súdov (Najvyššieho súdu SR, ČR a krajských súdov) a napokon v zhrnutí konštatovala, že rozhodujúce je, že nárok na zmluvné úroky z istiny poskytnutého úveru naďalej zo zákona vyplýva.

4. Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadřila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) preskúmal vec a zistil, že sú splnené procesné podmienky prejednávania veci. Dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Žalobkyňa vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Právnu otázkou, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená je podľa dovolateľky otázka:

„Má veriteľ právo na zmluvne dohodnuté úroky z poskytnutého úveru až do jeho vrátenia, a to aj za obdobie po (predčasnej) splatnosti úveru?“

8. So zreteľom na riadne nastolenie právnej otázky spôsobom zodpovedajúcim § 432 ods. 2 CSP dospel dovolací súd v danej veci k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobkyne je v danom prípade procesne prípustný v zmysle uvedeného ustanovenia CSP, keď v čase podania dovolania predmetná právna otázka v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola ešte vyriešená. Následne dovolací súd skúmal, či je dovolanie žalobkyne aj dôvodné. Dospel k záveru, že dovolanie je čiastočne dôvodné.

9. V konaní nebolo sporným, že žalobkyňa uzavrela so žalovanou 4. 7. 2016 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla žalovanej úver vo výške 20 000 €, ktorý sa zaviazala splácať v 96 pravidelných mesačných splátkach vo výške 305,88 €, úroková sadzba pri poskytnutí úveru bola fixná 13,9 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) predstavovala 10,46 %, priemerná hodnota RPMN predstavovala 10,53 %. Nakoľko žalovaná riadne a včas neplnila podmienky úverovej zmluvy, žalobkyňa žalovanú vyzvala na predčasné splatenie celého úveru, ktorá suma predstavovala 17 161,99 €. Žalovaná po zosplatnení úveru t. j. 18. 10. 2018 realizovala len uvedené úhrady. Preto žalobkyňa podala žalobu, ktorou sa domáhala voči žalovanej zaplata istiny 16 566,97 €, úrokov vo výške 433,33 €, úrokov z omeškania 6,94 €, úrokov vo výške 9,99 % z nezaplatených istiny ročne a za uvedené obdobie.

10. V priebehu dovolacieho konania najvyšší súd uznesením sp. zn. 5Cdo/42/2020 nastolenú právnu otázku vyriešil, zrušil rozsudok krajského súdu a rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol žalobu v časti požadovaného zmluvného úroku uplatneného z nezaplatených istiny od 22.12.2015 (t. j. od predčasnej splatnosti) do zaplata. V odôvodnení (odsek 14 - 24) uviedol:

10.1. „Otázka (ne)možnosti kumulácie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po zosplatnení úverovej zmluvy, kde jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ, je predmetom dlhodobej diskusie odbornej verejnosti, nakoľko jednoznačné legislatívne riešenie, ktoré by sa výslovne k problematike vyjadřilo, absentuje. Z rozhodovacej praxe odvolacích súdov pretrváva nesúlad v riešení otázky možného priznania zmluvných úrokov po predčasnom zosplatnení úveru, kedy sa vyprofilovali tri skupiny rozhodnutí.

10.2. Jedna kategória rozhodnutí zmluvné úroky po zosplatnení úveru nepripúšťa a priznáva len úroky z omeškania. Odôvodňuje to tým, že po nadobudnutí splatnosti úveru (či už celého alebo jednotlivých splátok) veriteľovi vzniká nárok na vrátenie požičanej sumy, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu splatnosti úveru (alebo jeho časti). Ak teda nastal stav, kedy dlžník už nemá právny titul mať peňažné

prostriedky u seba (pretože tieto sú už splatné) a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov dlžníkom (rozsudok KS BA 3Co/129/2018, KS BA 4Co/86/2019, KS TT 24Co/51/2019, KS TT 24Co/769/2015, KS KE 11Co/168/2018, KS PO 22Co/67/2017, KS BB 12Co/311/2017, KS NR 25Co/211/2017, KS TN 19Co/57/2018, KS ZA 5Co/113/2019).

10.3. Druhá skupina rozhodnutí kumuláciu zmluvne dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania po predčasnom zosplatnení úveru pripúšťa. Argumentuje zmluvnou autonómiou strán, kedy žiaden zákon výslovne nezakazuje dohodnúť úroky i za dobu, po ktorú bude istina dlžníkom skutočne užívaná do jej faktického vrátenia veriteľovi, teda i za dobu, v ktorej sa dlžník ocitne v omeškaní so splnením svojho záväzku. Pokiaľ by takáto dohoda nebola prípustná, mohlo by to vyvolať absurdnú situáciu, keby sa dlžník porušením svojich zmluvných povinností splácať úverové splátky dostal do výhodnejšej pozície, v ktorej by napriek nevráteniu peňažných prostriedkov mal tieto vo svojej dispozícii naďalej bez povinnosti uhradiť odmenu za ich poskytnutie, t. j. zaplatiť veriteľovi úrok aj za obdobie po predčasnom zosplatnení úveru vyvolanom porušením zmluvných povinností (rozsudok KS KE 5Co/297/2017, KS NR 7Co/116/2018, KS BA 16Co/108/2018, KS BA 8Co/138/2017, KS BB 43Cob/186/2013, KS NR 7Co/326/2017, KS TN 3Co/210/2018, KS ZA 11Co/12/2017).

10.4. Tretia skupina rozhodnutí pripúšťa kumuláciu dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania obmedzene, iba do výšky, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaný na dohodnutých úrokoch zaplatil. Vychádza z názoru, že aj po predčasnom zosplatnení úveru zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t. j. patrí v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Súčasne vyslovila názor, že dojednanie, podľa ktorého veriteľovi patria v prípade omeškania dlžníka úroky až do skutočného vrátenia istiny úveru je pre dlžníka - spotrebiteľa nevýhodné, a preto v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatné. (rozsudok KS BB 17Co/120/2019, KS Košice 6Co/168/2018).

10.5. Zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou podliehajúcou zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch). Tento zákon ale nepokrýva všetky otázky vzniku úverového zmluvného vzťahu, práv a povinností strán, ktoré zo zmluvného vzťahu vyplývajú, riešenia otázok, na akú dobu je dlžník povinný platiť úroky z poskytnutého úveru, vzťah úrokov z úveru a úrokov z omeškania, výšku úrokov z omeškania, ktoré sú predmetom úpravy Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere tzv. absolútnym obchodom, a preto bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o úvere je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere § 497 a nasledujúce. Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho vzťahu, účastníkom ktorého je spotrebiteľ, použijú vtedy, ak v Občianskom zákonníku existuje také ustanovenie, ktoré je možné prednostne aplikovať (§ 52 ods.2 OZ).

10.6. Z ustanovenia § 497 a § 502 ods.1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. U spotrebiteľských úverov je jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva obsahovať, uvedenie doby trvania zmluvy (§ 9 ods.2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch). To znamená, že doba trvania zmluvy pri jej vzniku je časovo ohraničená. V súčasnej právnej úprave zmluvy o úvere absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov, v § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka je uvedené len to, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov.

10.7. Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa.

10.8. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania.

10.9. Zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo.

10.10. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojedanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť.

10.11. Túto vedomosť však dlžník-spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navýšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navýšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 OZ.

10.12. Na druhej strane postavenie veriteľa-dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednania nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody.

10.13. Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí“.

11. Dovolací súd sa aj v predmetnej veci stotožňuje s uvedeným záverom.

12. Na základe uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a zároveň dôvodné, a teda je potrebné rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť (§ 449 ods. 1 CSP). Keďže nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd zrušil aj rozhodnutie súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 CSP) a vec mu vrátil v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie.

13. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazané právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 454 ods. 3 CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok